

DIR LA VERITAT

ANTONI VIVES

Una de les funcions de la política és la d'anticipar els problemes que afecten el conjunt de la societat. Catalunya, com el conjunt del món occidental, fa camí per una crisi que ningú no sap ben bé quan ni on pot acabar. De fet, la discussió que es produeix en massa àmbits catalans és sobre la durada possible d'aquesta, i no sobre les causes que l'han provocada; com si l'important no fos la diagnosi per tal d'esbrinar el remei, sinó el temps que hem de fer llit per guarir-nos miraculosament i continuar vivint com fins quan vam caure malalts. L'explicació per a aquest estat de coses és que defugim la veritat. Pensem que, si la durada de la crisi és curta, salvarem la situació financera de tantes promotores d'habitatges, i de les que en depenen com a proveïdores; que, si la crisi és curta, el sistema financer recuperarà la liquiditat perduda i podrà tornar a concedir préstecs i hipoteques de la manera com ho feia fins no fa gaire; que, si la crisi és curta, el preu del petroli ens ha d'afectar marginalment i, per tant, n'hi ha prou rebaixant alguns impostos dels carburants, sense pensar si això afecta poc ni gaire el finançament d'uns serveis públics prou atrotinats.

Doncs bé, per a mi, el problema fonamental és que no ens diem la veritat. Patim un mal d'adolescència política pel qual ja no ens podem ni imaginar cap dels líders polítics del país dient que tenim un problema de model i que, per tant, hem d'actuar, tot i saber que les eines que tenim per actuar a curt termini són escasses. Pas-

sa, però, que el polític d'avui, especialista en la gestió del titular, en la resposta a boca de canó, especialista a navegar a la vista, és incapaç de vertebrar una visió a mitjà i a llarg. Li és impossible culturalment. Aquest és el drama.

Avui cal començar a dir la veritat. Cal que parlem del que podem canviar. La política ha d'actuar sobre les competències bàsiques de la nació i deixar que la força interior d'aquesta se sobreposi a la malaltia, que hem de preveure llarga. Per tant, ha d'actuar sobre l'Administració, l'ha de fer més àgil, l'ha de convertir en una facilitadora del sistema. Això no vol dir fer fora gent ni abaixar impostos a tort i a dret. Vol dir

EL POLÍTIC D'AVUI ÉS INCAPAÇ DE VERTEBRAR UNA VISIÓ A MITJÀ I A LLARG

reformar, adaptar, consensuar, consorcjar. Ha d'actuar sobre les infraestructures dures, per fer que el país no es col·lapsi, perquè en pocs anys esdevingui una plataforma d'atracció, un multiplicador referent al món. Ha d'actuar sobre l'àmbit educatiu general. A primària, a secundària i a la universitat. Un infant de primer de primària d'avui serà universitari d'aquí a deu anys. Els terminis són curts i en deu anys podem canviar la cara del país. Tinguem esperança! Dient-nos la veritat ho aconseguirem. ✕